

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 2281, 2282 a 2283 - ul. Podvinný Mlýn, Praha 9, IČ 27233588**
sídlem Podvinný Mlýn 2283, 190 00 Praha 9,
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1 – Nové město

proti

žalovanému:

██████████, ██████████
bytem ██████████, ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Vaňkátém
sídlem Plaská 623/5, 150 00 Praha 5

o zaplacení částky 67.484,15 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. **Návrh, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci částku ve výši 67.484,15 Kč s příslušenstvím, se zamítá.**
- II. **Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 344.485,68 Kč k rukám Mgr. Milana Vaňkátá, advokáta se sídlem Plaská 623/5, 150 00 Praha 5, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**
- III. **Žalobce je povinen zaplatit ČR – Krajskému soudu v Hradci Králové**

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

náklady řízení ve výši 17.502,48 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit ČR – Krajskému soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 6.806,52 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal u věcně nepřislušného soudu po žalovaném jednak žalobou zaplacení částky 126.502,76 Kč s příslušenstvím, a jednak žalobou zaplacení částky 74.481 Kč s příslušenstvím. Žaloby odůvodnil tak, že žalovaný je vlastníkem bytové jednotky č. [REDACTED] v domě č. [REDACTED] v obci [REDACTED], katastrální území [REDACTED] a je povinen podílet se na správě domu a přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku, jakož i hradit zálohy a nedoplatky na plnění poskytovaná s užíváním bytu a společných částí domu. Žalobce následně vzal svůj návrh v řízení o zaplacení částky 126.502,76 Kč co do částky 74.481 Kč s příslušenstvím zpět, když při podání žalob došlo k technické chybě a tento nárok byl již požadován druhou žalobou. Žalobce požadoval po žalovaném úhradu částky 126.502,76 Kč s přísl., když tato částka měla vzniknout jako nedoplatek z vyúčtovaných poskytovaných služeb k bytové jednotce, a to za roky 2006 až 2009. Žalovaný dluží za roky 2006 až 2008 částku 74.481 Kč (za rok 2006 částku 13.548 Kč, za rok 2007 částku 15.337 Kč, za rok 2008 částku 45.596 Kč), za rok 2009 částku 52.021,76 Kč.
2. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nezpochybňuje svou povinnost hradit za služby související s užíváním bytové jednotky č. [REDACTED] na adrese [REDACTED], ale opakovaně žádal žalobce o vysvětlení účtování za roky 2006 až 2009. Žalovaný namítal nedostatek aktivní legitimace žalobce, neprokázanou odůvodněnost a výši zejména nákladů na údržbu zeleně, dále namítl, že vyúčtování předložené žalobcem trpí nedostatky, přetrvávají nejasnosti a rozpory týkající se jednotlivých položek a nákladů. Žalovaný zpochybnil aktivní legitimaci žalobce k vymáhání plateb vynaložených na správu pozemků č. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] v k. ú. [REDACTED], které má primárně spravovat společnost A Podvinný Mlýn o. p. s., jakož i pozemku p. č. [REDACTED] ve vlastnictví této obecně prospěšné společnosti. Žalovaný poukazoval na zákonem vymezené postavení žalobce (§ 9 odst. 1 zákona o vlastnictví bytů) s tím, že správu pozemku (náklady na údržbu zeleně), který není výlučně ve spoluvlastnictví žalobce (jak je tomu u pozemku p. č. [REDACTED]), nelze podřadit pod činnosti spojené se správou domu a činnosti související. Dále žalovaný namítal, že žalobci uhradil částku 35.000 Kč a to na služby za rok 2009 v roce 2009.
3. Zdejší soud návrhu žalobce vyhověl, a to svým rozhodnutím z 18. 9. 2014 pod č. j. 54 Cm 90/2012-464. Mimo jiné se v tomto rozhodnutí neztotožnil s námitkou žalovaného ohledně absence aktivní legitimace žalobce, a dospěl k závěru, že žalobce je řádně aktivně k podání žaloby legitimován, což vyplývá ze samotné kupní smlouvy žalovaného ohledně předmětné bytové jednotky, dále ze smlouvy o obstarání správy nemovitostí, ke které byla pověřena společnost A Podvinný Mlýn o. p. s., a dále z plných mocí k provádění a předkládání vyúčtování příjmů a výdajů spojených s činností správy pozemků a plné moci žalobci vybírat a shromažďovat od spoluvlastníků pozemků podíl na nákladech na provoz zmocnitele, dále i z dohody uzavřené mezi žalobcem, společnostmi A Podvinný Mlýn, o. p. s. a Prague Property Management, s. r. o.; když účelem zákona je umožnit společenství vlastníků jednotek řádný výkon správy v širším smyslu, tedy i konkrétně situaci, kdy žalobce vykrývá náklady svého správce, a to i ve vztahu k pozemku ve vlastnictví správce, když tento pozemek je součástí celého bytového komplexu, slouží v něm bydlícím vlastníkům bytových jednotek, v tomto smyslu se zdejší soud neodchýlil od názoru věcně nepřislušných soudů.
4. Následně k odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze, coby soud odvolací svým rozhodnutím ze dne 25. 8. 2015 pod č. j. 6 Cmo 30/2015-532 rozhodl tak, že rozhodnutí zdejšího soudu ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

18. 9. 2014 se v rozsahu částky 35.000 Kč zrušuje a řízení se v tomto rozsahu zastavuje a dále odvolací soud rozhodl, že rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 9. 2014 se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V průběhu odvolacího řízení svým podáním ze dne 20. 1. 2015 vzal žalobce žalobu v rozsahu částky 35.000 Kč zpět, když tuto částku měl žalobci žalovaný po podání žaloby zaplatit. Odvolací soud tak v rámci rozhodování o návrhu žalobce na zastavení řízení v částce 35.000 Kč posuzoval i nesouhlas žalovaného se zpětvzetím žaloby s tím, že žalovaný jej odůvodňoval tvrzením, že žalovaný sice platil na své povinnosti vůči žalobci, avšak za jiné období, jež není předmětem tohoto sporu. Ve svém rozhodnutí vyjádřil odvolací soud svůj právní názor s tím, že tato žalovaným uváděná skutečnost nepředstavuje vážný důvod ve smyslu § 96 odst. 3 o.s.ř., pro nějž by soud mohl rozhodnout o neúčinnosti zpětvzetí žaloby. Odvolací soud naopak považoval za významné, že žalobce i žalovaný shodně vycházeli ze skutečnosti, že bylo plněno na povinnost žalovaného vůči žalobci. Skutečnost, že platba měla případně směřovat k zapravení povinnosti za jiné období, je věcí pouze dostatečného určení platby dlužníkem. Nejedná se však o důvod, pro nějž by mělo být vedeno dokazování v rámci rozhodování soudu o úkonu žalovaného a následně o dispozičním úkonu žalobce, na základě něhož vzal žalobu zpět a požádal o zastavení řízení. Dále ve svém rozhodnutí shora citovaném odvolací soud mimo jiné uvedl, že závěry soudu prvního stupně o správnosti uvedených rozúčtování, aniž by takovéto závěry vycházely ze závěrů znalce v daném stádiu řízení, považuje za předčasné. Odvolací soud má za to, že skutečnost posouzení existence a správnosti rozhodných údajů, zejména nákladových položek, tvorby fondu vyplývajících ze zákona a z rozhodnutí SVJ, a na druhé straně rozúčtování těchto nákladových položek na jednotlivé vlastníky jednotek, je v tomto konkrétním případě odborně složitá činnost. Odvolací soud má za to, že pouze znalec je nadán schopnostmi odhalit a dohledat případně nesprávně zaúčtované jednotlivé položky mající význam z hlediska zjišťovaných skutečností a jedině znalec by se mohl po odborné stránce vyjádřit ke skutečnostem uváděným znalci v listinách předložených žalovaným. Dále ve svém rozhodnutí odvolací soud uvedl, že pokud by rozúčtování nákladů a služeb, týkající se určitého vlastníka jednotky, trpělo vadami a bylo uvedeno na pravou míru až v průběhu řízení, není nutno zvlášť nově opravené perfektní rozúčtování vlastníku bytové jednotky doručovat, když účinky tohoto doručení řádného rozúčtování plní předložení takového rozúčtování v rámci řízení, kdy se s takovým rozúčtováním měl možnost účastník řízení seznámit. Dále odvolací soud uvedl ve svém rozhodnutí, že z obsahu spisu je zřejmé, že soud prvního stupně své závěry o skutkovém stavu věci učinil zcela nedostatečně tím způsobem, že krátce konstatoval, že dospěl k závěru, že tvrzení žalobce jsou pravdivá, tedy žalovaný je vlastníkem shora specifikované bytové jednotky, dle shora uvedených důkazů (zejména přijatých faktur, předpisů plateb, ročních vyúčtování) dluží žalobci žalovanou částku, je proto povinen ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení zaplatit žalobci tuto částku s úroky z prodlení specifikovanými ve výroku tohoto rozsudku. Dále uvedl odvolací soud, že s ohledem na shora uvedené, kdy na jedné straně obsahuje napadený rozsudek zcela nedostatečný závěr o skutkovém stavu věci, přičemž na druhé straně již v průběhu řízení před soudem prvního stupně žalovaný argumentuje názorem dokládáním jeho důkazními návrhy založenými na názoru znalce, závěry soudu prvního stupně o skutkovém stavu věci v této fázi řízení neobstojí. Podle názoru odvolacího soudu skutečnost, že znalec z oboru ekonomika, účetní evidence, ekonomika, ceny a odhady se specializací na úhrady nákladů za poskytované služby v oblasti dodávek tepla, teplé užitkové vody a studené vody v žalovaným předloženém odborném vyjádření č. 45 ze dne 20. 6. 2014 a ve znaleckém posudku č. 46 ze dne 27. 8. 2014 má podle tvrzení žalovaného činit závěry o nedostatku podkladů pro rozúčtování záloh pro výpočty nákladů spojených se správou domu a pozemku, jakož i nedoplatek na plnění poskytovaná s užíváním bytu a společných částí domu za roky 2006 až 2009, minimálně závažným způsobem zpochybňuje samotné rozúčtování na základě něhož žalobce uplatňuje předmětný nárok. Žalovaný navíc přípustným způsobem předložil v odvolacím řízení doplňující znalecký posudek Ing. Fialy, znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady se specializací na úhrady nákladů za poskytované služby v oblasti dodávek tepla, teplé užitkové vody a studené vody, jenž podle žalovaného dospívá ke shodným závěrům o existenci chybných částek obsažených v předmětných

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

rozúčtováních. Odvolací soud dále uvedl, že úkolem soudu prvního stupně nyní je, aby provedl dokazování dodatečně předloženým znaleckým posudkem a vyslechl jeho zpracovatele, stejně jako zpracovatele ve spise založeného znaleckého posudku. V případě závěru, že neobstojí vyúčtování předložené žalobcem proto, že např. neobsahuje, nebo obsahuje, avšak v pochybné podobě, údaje významné pro rozhodnutí, bude na úvaze soudu, zda ustanoví ve věci k návrhu účastníků znalce k zodpovězení otázky, zda je dána platební povinnost žalovaného, případně v jaké výši, a to vše za průběžného plnění poučovací povinnosti.

5. Zdejší soud usnesením ze dne 14. 9. 2017 pod č. j. 54 Cm 90/2012-702 rozhodl, že řízení se co do zaplacení částky 3.453,01 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky jdoucím od 30. 12. 2009 zastavuje. Toto rozhodnutí nabylo dne 21. 5. 2018 právní moci. Zdejší soud rozhodl k návrhu žalobce, který po předložení opravených vyúčtování vzal žalobu co do zaplacení částky 3.453,01 Kč se zákonným úrokem z prodlení zpět a navrhl řízení v tomto rozsahu zastavit.
6. V pořadí druhým rozsudkem zdejšího soudu ze dne 5. 10. 2020 pod č. j. 54 Cm 90/2012-1049 rozhodl zdejší soud tak, že zamítl návrh na zaplacení částky ve výši 88.049,75 Kč a dále rozhodl o nákladech řízení.
7. K odvolání žalobce i žalovaného odvolací Vrchní soud v Praze přezkoumal rozsudek zdejšího soudu a rozhodl rozsudkem ze dne 6. 4. 2022 pod č. j. 6 Cmo 65/2021-1124 a to tak, že rozsudek zdejšího soudu ve výroku I. se mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 20.565,60 Kč s 8,5 % úrokem z prodlení ročně z částky z částky 15.424,20 Kč od 30. 12. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % úrokem z prodlení ročně z částky 15.424,20 Kč od 1. 1. 2010 do 20. 6. 2010, s 8 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 21. 6. 2010 do 30. 6. 2010, s 7,75 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, s 7,5 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, s 7,05 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2017, s 7,5 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018, s 8 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018, s 8,75 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019, s 9 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 7. 2019 do 30. 6. 2020, s 7,25 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 7. 2020 do 30. 6. 2021, s 7,5 % úrokem z prodlení ročně z částky 20.565,60 Kč od 1. 7. 2021 do 31. 12. 2021, a od 1. 1. 2022 do zaplacení s úrokem z prodlení z částky 20.565,60 Kč v roční sazbě, která pro každé kalendářní pololetí odpovídá repo sazbě České národní banky platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, zvýšené o 7 procentních bodů, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Dále rozhodl odvolací soud, že ve zbytku výroku I., týkajícího se žaloby o zaplacení zbývajících 67.484,15 Kč s příslušenstvím, a ve výrocih II. až IV. ruší a věc v tomto rozsahu vrací Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích k dalšímu řízení. Odvolací soud ve svém odůvodnění mimo jiné odkázal na usnesení Nejvyššího soudu z 11. 5. 2021 sp. zn. 26 Cdo 235/2021, podle kterého „je zapotřebí důsledně rozlišovat mezi zálohami na služby a platbami z titulu příspěvku na správu domu a pozemku, neboť podléhají odlišnému právnímu režimu. Platby z titulu příspěvku na správu domu a pozemku mají povahu měsíčních plateb, jejichž splatnost je stanovena k určitému pevnému datu v měsíci“. Odvolací soud uvedl, že tyto příspěvky má žalovaný platit bez ohledu na to, zda služby spojené s užíváním bytu a pravidelné náklady na správu a údržbu domu a pozemku jsou vyúčtovány správně či nikoliv; jejich zahrnutí do pravidelného ročního vyúčtování je technickou záležitostí, která zajišťuje přehled účastníků o všech vzájemných závazcích. Proto se na příspěvky do fondu oprav nevztahuje ani níže uvedená judikatura o odkladu splatnosti vyúčtování do doby doručení řádného vyúčtování. Odvolací soud tedy mohl, jak uvedl ve svém rozhodnutí, po doplnění dokazování o této části předmětu řízení rozhodnout a rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že uznal žalovaného povinným zaplatit jistinu ve výši 20.565,60 Kč (4 x 5.141,40 Kč). S ohledem na povinnost žalovaného platit příspěvky do fondu oprav spolu s měsíčními zálohami na služby, jejich nezaplacením se žalovaný dostal do prodlení, v tomto odkázal odvolací soud na ust. § 517 odst. 1 obč. zák. Žalovaný je tak tedy povinen zaplatit žalobci také úrok z prodlení, jehož výši soud určil podle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění před 1. 1. 2010. Pokud jde o hodnocení znaleckých posudků, k tomuto

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

vedl odvolací soud, že se ztotožňuje s hodnocením revizního posudku Ing. Winklera jako vnitřně rozporného, neboť znalec Ing. Winkler několikrát změnil svůj závěr o tom, zda jsou opravná vyúčtování správná a zjevně si pletl původní vyúčtování s opravnými a stejně tak původní posudek Ing. Fialy z roku 2015 s jeho novým posudkem z roku 2018, přičemž tyto rozpory se soudem prvního stupně nepodařilo odstranit ani výsledkem znalce. Odvolací soud uvedl, že za této situace soud prvního stupně neměl k posudku Ing. Winklera vůbec přihlížet, neboť jsou-li závěry znalce vnitřně rozporné, nelze přihlídnout jen k některým z nich a k jiným nikoliv. Dále odvolací soud zopakoval důkaz znaleckým posudkem Ing. Fialy a znalce vyslechl, aby mohl jeho posudek hodnotit. V projednávané věci Ing. Fiala vysvětlil, z jakých právních předpisů vycházel a proč považuje matematický postup, použitý žalobcem při rozúčtování nákladů spojených s dodávkou tepla a teplé vody, za rozporný s těmito předpisy. Zároveň vysvětlil, že ke stejnému závěru by dospěl i při odhlédnutí od cenových rozhodnutí ERÚ. Znalec své závěry vysvětlil jasně a srozumitelně, vyjádřil se k námitkám vznášeným účastníky. Odvolací soud proto neshledával důvod, proč by ze závěrů tohoto znalce nemělo být v dalším řízení vycházeno. Pokud jde o právní posouzení nároku na úhradu služeb, odvolací soud mimo jiné uvedl, že jestliže žalobce rozpočítal náklady na provoz a údržbu rozvodů tepla a teplé vody mezi vlastníky nikoli podle započítatelné podlahové plochy určené podle vyhlášky č. 372/2001 Sb., nýbrž podle spoluvlastnických podílů, postupoval chybně. Ani opravná vyúčtování tepla a teplé vody proto nelze považovat za správná. Z uvedeného tedy plyne, jak uvedl odvolací soud, že závěr soudu prvního stupně o tom, že nárok žalobce na úhradu vyúčtování služeb za léta 2006 až 2009 není dosud splatný, je správný. Podle odvolacího soudu to však v projednávané věci nemá bez dalšího za následek zamítnutí žaloby jako nedůvodné, byť si je odvolací soud vědom toho, že soudy v podobných případech o zamítnutí žaloby rozhodly. Odvolací soud připomněl ve svém rozhodnutí ustálenou judikaturu Ústavního soudu, podle které „mnohé případy a jejich specifické okolnosti mohou být značně komplikované a netypické; to však nevyvazuje obecné soudy z povinnosti učinit vše pro spravedlivé řešení, jakkoliv se to může jevit složitě“. V projednávané věci žalovaný dlouhodobě nehradí příspěvky do fondu oprav, zálohy na služby spojené s užíváním bytu hradí jen částečně a nikoliv v řádných termínech, navíc se o vrácení části zaplacených záloh soudí. Odvolacímu soudu je ze spisu v projednávané věci i z úřední činnosti známo, že žalovaný vede se žalobcem řadu dalších sporů o úhradu vyúčtování i o neplatnost rozhodnutí orgánu společenství. Zároveň žalovaný nepopírá, že bytovou jednotku užívá a spotřebovává tak služby spojené s jejím užíváním. Znalce zjištěné chyby ve vyúčtování přitom mohou mít za následek nesprávnost výše nedoplatku nejvýše v řádu jednotek procent. Zamítnutí žaloby v projednávané věci by tak mělo za následek, že za vodu, teplo a další služby užívané žalovaným zaplatí ostatní vlastníci jednotek v domě, kteří přitom svou spotřebu hradí řádně a včas. Odvolací soud dále uvedl, že jinak řečeno, ochrana uživatele bytu, k níž směřuje shora citovaná judikatura, nemůže mít za následek to, že jí budou postiženi poctiví (tj. řádně plátcí) sousedé žalovaného. Takový výklad by byl zjevně nespravedlivý, (slovy zákonodárce) „urážející obyčejné lidské cítění“ (§ 2 odst. 3 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.). Dále odvolací soud uvedl, že zastává názor, že ono spravedlivé řešení může v projednávané věci poskytnout rovněž ustálená soudní praxe, podle které „pokud soud rozhoduje o nároku na plnění na základě skutkových zjištění, umožňujících podřadit uplatněný nárok po právní stránce pod jinou hmotněprávní normu, než jak ji uvádí žalobce, je povinností soudu podle příslušných ustanovení věc posoudit a o nároku rozhodnout, a to bez ohledu na to, jaký právní důvod požadovaného plnění uvádí žalobce. Jestliže na základě zjištěného skutkového stavu lze žalobci přiznat plnění, kterého se domáhá, byť z jiného právního důvodu, než jak žalobce svůj nárok po právní stránce kvalifikoval, soud nemůže žalobu zamítnout, nýbrž musí žalobci plnění přiznat“. Dále odvolací soud ve svém rozhodnutí citoval ust. § 451 obč. zák., kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat (odstavec 1). Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů (odstavec 2). Podle § 458 odst. 1 obč. zák. musí být vydáno vše, co bylo nabyto bezdůvodným obohacením.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Není-li to dobře možné, zejména proto, že obohacení záleželo ve výkonech, musí být poskytnuta peněžitá náhrada. Dále odvolací soud uvedl, že z žalobních tvrzení v projednávané věci vyplývá, že žalovaný užíval v rozhodném zúčtovacím období bytovou jednotku, spotřebovával služby spojené s užíváním bytu (topil v bytě, myl nádobí, chodil po chodbách atd.), aniž za tyto služby platil. I v případě, kdy by nebylo vyhotoveno řádné vyúčtování takových služeb, vznikalo žalovanému bezdůvodné obohacení, které musí žalobci nahradit. Shora citovanou judikaturou Nejvyššího soudu je přitom chráněn potud, že není povinen platit úrok z prodlení do doby, dokud nebude jeho platební povinnost správně vypočtena a vyúčtování mu doručeno (třeba i prostřednictvím soudu). Pokud jde o promlčení, v tomto odvolací soud mimo jiné uvedl, že v projednávané věci je tak souladným s účelem promlčení závěr, že účinek stavení promlčecí doby podle § 112 obč. zák. (uplatněním práva u soudu) nastane i tehdy, žaluje-li se na základě chybného vyúčtování. Žalovaný se tak v promlčecí době dozví, že je vůči němu uplatněno právo na úhradu nedoplatku. Je-li později vyúčtování opraveno, má to dopad na splatnost nároku (a tedy na nárok žalobce na úrok z prodlení), nikoli na promlčení, protože nepromlčuje se nárok na vyúčtování, nýbrž na úhradu nedoplatku (obdobně, jako se podle citovaného R 104/2011 samostatně nepromlčuje právo vyzvat věřitele k plnění). Právo nájemce (případně vlastníka jednotky) na vyúčtování je případem odlišným – dokud poskytovatel služeb nevystaví vyúčtování, nedozví se příjemce služeb, zda mu případně vznikl přeplatek. Odvolací soud tedy považuje za správný závěr soudu prvního stupně o tom, že žalobcův nárok není promlčen, a za nesprávný právní názor Městského soudu v Praze vyslovený mj. v rozsudku ze dne 3. 6. 2020, č. j. 68 Co 20, 193/2020-185. Pokud jde o otázku aktivní legitimace, v tomto odvolací soud odkázal na své první rozhodnutí ve věci, s tím, že na tyto své závěry odkazuje. Odvolací soud dále uvedl, že v projednávané věci dosud nebylo zjištěno množství služeb, které žalovaný v zúčtovacím období spotřeboval, ani nebylo vyhotoveno správné vyúčtování. Dokazování k tomu potřebné nelze provést v řízení odvolacím. Proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve zbývajícím výši 67.484,15 Kč s příslušenstvím zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že v dalším řízení soud prvního stupně provede dokazování k určení výše nákladů na služby, které žalovaný od žalobce ve sporném zúčtovacím období čerpal; k tomu udělí účastníkům podle § 118a o.s.ř. potřebná poučení. Nebude-li možné, a to i s ohledem na poměr nákladů na znalecký posudek k výši žalované částky, zjistit přesnou výši obohacení žalovaného, zváží soud prvního stupně určení výše nároku podle § 136 o.s.ř.

8. V dalším řízení zdejší soud vycházel ze závěru a pokynů udělených Vrchním soudem v Praze ze shora citovaného usnesení s tím, že poučil žalobce, že jím požadovaný nárok lze posoudit coby nárok z bezdůvodného obohacení na straně žalovaného (§ 118a odst. 2 o.s.ř.). Žalobce byl poučen dle ust. § 118a odst. 1, 3 o.s.ř., necht' žalobce doplní svá tvrzení a k těmto pro jeho úspěch ve věci označí či předloží důkazy, a to tvrzení, že užíval v rozhodných zúčtovacích obdobích bytovou jednotku, spotřebovával služby spojené s užíváním bytu, aniž za tyto služby platil. Žalobce necht' doplní tvrzení ohledně množství služeb a výše nákladů za tyto služby, které žalovaný od žalobce ve sporných zúčtovacích obdobích čerpal. Žalobce následně uvedl a požádal o lhůtu pro své vyjádření, sdělil, že žalovaný bytovou jednotku užíval, což plyne z toho, že ji vlastnil bez ohledu na to, kdo v bytě bydlel. Pokud jde o náklady na poskytované služby, tak spotřeba služeb, a to vody, tepla, vyplývá z naměřených hodnot, které jsou uvedeny ve vyúčtováních. Pokud jde o množství služeb a výše nákladů za tyto, tak toto odpovídá částkám, vyčísleným na vyúčtováních, kdy jde o částku 67.484,15 Kč s tím, že lze vyjít ze samotných vyúčtování, a to přesto, že znalec označil, že ve vyúčtováních může jít o chyby, nicméně jde o chyby v řádu jednotek procent. Žalobce navrhl pro určení výše bezdůvodného obohacení na straně žalovaného ustanovení znalce a vypracování znaleckého posudku ke zjištění této výše pro předmětná období 2006 až 2009.
9. Žalovaný po poučení ze strany soudu žalobcem mimo jiné uvedl, že navrhuje žalobu zcela zamítnout, když od vydání rozhodnutí Vrchního soudu v Praze uplynulo cca 6 měsíců a v této době nebylo žalovanému doručeno žádné řádné vyúčtování za předmětná období. Žalovaný dále odkázal na odst. 43 rozsudku Vrchního soudu v Praze a navrhl žalobu zamítnout i pro

předčasnost, kdy není jasné, proč by mělo být v případě žalovaného pana [REDAKCE] postupováno jiným způsobem. Dále žalovaný uvedl, že si je vědom, že o věcné příslušnosti zdejšího soudu bylo již rozhodováno, nicméně v daném případě pokud se spor mění na řízení o vydání bezdůvodného obohacení, jde o jiný spor, který vyplývá z jiných tvrzení, než při podání žaloby. Žalovaný uvedl, že má za to, že na vydání bezdůvodného obohacení je věcně a místně příslušný Obvodní soud pro Prahu 9. Žalovaný opakovaně namítl promlčení nároku na vydání v tuto chvíli bezdůvodného obohacení, kdy toto je vymáháno po nějakých 16 letech. Dále namítl, že z žádných konkrétních tvrzení neplyne, zda či kdy byla ze strany žalobce konkrétní výzva žalovanému k vydání bezdůvodného obohacení, nárok žalobce je promlčen. Při stanovení nákladů za služby poskytované žalobcem žalovanému nelze vyjít z předmětných vyúčtování, toto nelze i s ohledem na závěry Vrchního soudu v Praze, že předložená vyúčtování nejsou správná, nelze tak přistoupit k tomu, že bezdůvodné obohacení ve výši předmětných vyúčtování, což i opět plyne ze závěru Vrchního soudu.

10. Žalobce dále uvedl, že pokud jde o tvrzení, které žalovaný nečinil nesporným, tedy že by v předmětném období užíval, tak toto prokazují spotřebované služby v bytě žalovaného naměřené na měřicích přístrojích, dále k tomuto lze vyslechnout žalobcem navržené svědky, tedy k tvrzením, že byt v předmětném období užíval a navrhl svědky [REDAKCE] a [REDAKCE]. Následně žalobce soudu ve lhůtě soudem stanovené pro jeho vyjádření zaslal své vyjádření, ve kterém uvedl, že žalovaný užíval v rozhodných zúčtovacích obdobích jednotky, což vyplývá už z toho, že z vyúčtování služeb rozhodných v zúčtovacích obdobích je patrné, že spotřebovával studenou vodu, teplou vodu a teplo na vytápění. Množství služeb a výše nákladů za tyto služby odpovídá vyúčtování služeb za rozhodná zúčtovací období, na které žalobce odkazuje, v roce 2006 žalovaný spotřeboval služby ve výši 33.534,33 Kč, přičemž zaplatil pouze 29.700 Kč, v roce 2007 služby ve výši 33.888,23 Kč, přičemž zaplatil pouze 23.700 Kč, v roce 2008 spotřeboval služby ve výši 40.447,88 Kč, přičemž nezaplatil nic a v roce 2009 žalovaný spotřeboval služby ve výši 52.021,76 Kč, přičemž nezaplatil nic s tím, že pokud jde o důkazy, odkázal žalobce na vyúčtování za kalendářní roky 2006 až 2009.
11. Soud hodnotil v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů každý důkaz jednotlivě, všechny důkazy ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že byl dále uvedenými důkazy prokázán tento skutkový stav:
12. Z mandátní smlouvy č. 1/2009 ze dne 23. 6. 2009 uzavřené mezi žalobcem jako mandantem a společností Prague Property Management, a. s. jako mandatářem bylo zjištěno, že mandatář se zavázal provádět pro mandanta činnosti týkající se zajištění správy a ostrahy obytného areálu, výkonu práv a povinností vyplývajících ze soukromoprávních i veřejnoprávních vztahů k níže specifikovaným nemovitostem, jakož i k bytům a nebytovým prostorům nacházejícím se v těchto nemovitostech: a) [REDAKCE], [REDAKCE] objekty [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE] a dále k bytům a nebytovým prostorům v této nemovitosti, b) [REDAKCE], [REDAKCE] a společné pozemky [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. Jedná se zejména ze strany mandatáře o správu a organizaci, úklidové práce společných prostor, zajištění ostrahy, vedení účetnictví mandanta, péči o zeleň a přílehlé komunikace. Mandant se zavázal za zajištění řádného výkonu správy nemovitostí hradit dohodnutou měsíční úplatu ve výši 90.221 Kč bez DPH.
13. Z mandátní smlouvy ze dne 1. 9. 2005 uzavřené mezi žalobcem jako vlastníkem a společností YVEX spol. s r. o. jako správcem bylo zjištěno, že předmětem této smlouvy je úplatná činnost prováděná správcem pro vlastníka, která se týká zajištění správy obytných domů, výkonu práv a povinností vyplývajících ze soukromoprávních i veřejnoprávních vztahů k nemovitostem č. p. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v [REDAKCE] ulice [REDAKCE] s pozemkem č. [REDAKCE] a příslušenstvím, jde o činnosti: správa a organizace, úklidové práce na společných prostorách, zajištění ostrahy, vedení účetnictví žalobce, péče o zeleň a přílehlé komunikace. Správci tak dle smlouvy vzniká nárok na úplatu ve výši 88.419 Kč měsíčně bez DPH.
14. Z dohody o finanční úhradě částky za ostrahu areálu ze dne 1. 9. 2005 uzavřené mezi žalobcem a společností YVEX spol. s r. o. bylo zjištěno, že se strany dohodly na tom, že za ostrahu areálu Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

bude žalobci účtována měsíčně částka 26.658 Kč plus DPH.

15. Ze smlouvy o obstarání správy nemovitostí uzavřené dne 3. 11. 2003 mezi žalovaným jako mandantem a společností A Podvinný Mlýn, o. p. s. jako mandatářem bylo zjištěno, že předmětem této smlouvy je obstarávání správy nemovitostí č. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zapsaných na LV č. [REDACTED] pro katastrální území [REDACTED] Katastrálního úřadu Praha-město. Činnost mandatáře spočívá v údržbě výše uvedených parcel, zejména údržba zeleně, hrabání listí a odklízení sněhu z vnitroareálových komunikací umístěných na výše uvedených parcelách. Za činnost uskutečněnou dle této smlouvy má mandatář nárok na podíl na nákladech, a to ve výši odpovídající spoluvlastnickému podílu mandanta na předmětných parcelách z částky, kterou uhradil mandatář na správu předmětných nemovitostí třetí osobě, jež faktickou správou pověřil, mandant se zavazuje uhradit i poměrnou část nákladů mandatáře spojených se správou těchto nemovitostí. Mandant se zavazuje hradit měsíční zálohy na tuto odměnu ve výši, která bude stanovena mandatářem.
16. Z kupní smlouvy uzavřené dne 6. 11. 2003 mezi společností ICKM PODVINNÝ MLÝN, s. r. o. jako prodávajícím a žalovaným jako kupujícím bylo mimo jiné zjištěno, že dle čl. 2.1.2. prodávající tímto prodává ideální spoluvlastnický podíl [REDACTED] na pozemku parc. č. [REDACTED] zapsaném na LV č. [REDACTED] pro katastrální území [REDACTED] u Katastrálního úřadu Praha-město, dle čl. 2.1.3. prodávající tímto prodává ideální spoluvlastnický podíl [REDACTED] na pozemku parc. č. [REDACTED] zapsaných na LV č. [REDACTED] pro katastrální území [REDACTED] Katastrálního úřadu Praha-město, dle čl. 2.1.4. prodávající tímto prodává ideální spoluvlastnický podíl [REDACTED] na pozemcích parc. č. [REDACTED] zapsaných na LV č. [REDACTED] pro katastrální území [REDACTED] Katastrálního úřadu Praha-město, a kupující shora uvedené spoluvlastnické podíly kupuje. Dále bylo ze smlouvy zjištěno, že kupující se zavazuje platit měsíčně příslušnému společenství vlastníků poplatky za údržbu společných částí a za služby, a to v poměru plochy bytu vůči celkové ploše budovy, ve které se byt nachází, a dále se kupující zavazuje v souladu s čl. 6.1. této smlouvy hradit společnosti A Podvinný Mlýn, o. p. s. náklady na její provoz v poměru odpovídajícímu jeho spoluvlastnickému podílu na pozemcích uvedených v čl. 2.1.2., 2.1.3., 2.1.4.
17. Z dohody o správě nemovitostí ze dne 23. 6. 2009 uzavřené mezi společností A Podvinný Mlýn, o. p. s. jako OPS, žalobcem jako SVJ a společností Prague Property Management, a. s. jako správcem bylo zjištěno, že OPS svěřuje správu pozemků parc. č. [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED] zapsaných na LV [REDACTED] pro v k. ú. [REDACTED], u katastrálního úřadu Praha-město, správci, dále OPS svěřuje SVJ právo vybírat a shromažďovat od spoluvlastníků těchto pozemků, kteří jsou členy SVJ, podíl na nákladech OPS vynakládaných na zajištění správy předmětných pozemků, zálohy na podíl na těchto nákladech, jakož i právo tato plnění od spoluvlastníků těchto pozemků, kteří jsou členy SVJ, vymáhat. Správce je povinen zajišťovat veškerou údržbu pozemků a všech komunikací, jež k pozemkům přiléhají, zejména je povinen zajišťovat pravidelné sekání zeleně, úklid sněhu a spadaného listí a veškerou další údržbu pozemků a vnitroareálových komunikací.
18. Ze stanov žalobce bylo mimo jiné zjištěno, že předmětem činnosti žalobce je správa domu, dále že nejvyšším orgánem je shromáždění, které tvoří členové Společenství, a že do výlučné pravomoci shromáždění náleží mimo jiné rozhodování o výši příspěvků členů společenství na správu domu a pozemku, výši záloh na úhradu za služby, pokud není rozhodování v této věci usnesením shromáždění svěřeno výboru nebo pověřenému vlastníkovvi, způsobu rozúčtování cen služeb na jednotlivé členy Společenství, není-li stanoveno zvláštním předpisem nebo rozhodnutím cenového orgánu. Dále bylo zjištěno, že člen společenství má zejména povinnost hradit stanovené příspěvky na správu domu a pozemku, hradit stanovené zálohy na úhradu za služby a hradit nedoplatky vyplývající z vyúčtování. Dále bylo ze stanov zjištěno, že vyúčtování záloh za služby provádí výbor jedenkrát za zúčtovací období, kterým je kalendářní rok, nejpozději do 6 kalendářních měsíců po jeho skončení, v souladu se stanoveným způsobem rozúčtování. Nedoplatek nebo přeplatek vyplývající z vyúčtování je splatný do 9 kalendářních měsíců po uplynutí zúčtovacího období.
19. Ze zápisu z 2. Shromáždění žalobce ze dne 14. 6. 2005 a prezenční listiny bylo zjištěno, že žalovaný byl na tomto shromáždění osobně přítomen, a že shromáždění rozhodlo o výši úhrad do

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Fondu oprav, a to v částce 5 Kč za 1 m²/měsíc, tj. 520.416,- Kč za rok, dále o souhlasu s uzavřením mandátní smlouvy se společností YVEX, dále o souhlasu se zachováním strážní služby, též o souhlasu s výběrem pojišťovny Generali Pojišťovna a.s.

20. Z plné moci ze dne 26. 5. 2006 bylo zjištěno, že společnost A Podvinný Mlýn, o. p. s. jako zmocnitel zmocnila společnost YVEX spol. s r. o. jako zmocněnce k výkonu všech práv a povinností vyplývajících ze smluv o obstarání správy nemovitostí, které uzavřeli majitelé bytů v areálu [redacted] se zmocnitelem, jedná se o správu pozemků č. [redacted], [redacted], [redacted] v k. ú. [redacted], [redacted], jak jsou uvedeny v článku I. zmíněných smluv s tím, že zmocněnec je oprávněn k provádění a předkládání vyúčtování příjmů a výdajů spojených s činnostmi dle těchto smluv.
21. Z plné moci ze dne 26. 5. 2006 bylo zjištěno, že společnost A Podvinný Mlýn, o. p. s. jako zmocnitel zmocnila žalobce jako zmocněnce, aby ve vztahu k pozemkům parc. č. [redacted], [redacted], [redacted] nacházejících se v katastrálním území [redacted], zapsaných na LV [redacted] pro k. ú. [redacted], u katastrálního úřadu Praha-město (dále jen „pozemky“), pro které zmocnitel obstarává správu a jejichž spoluvlastníky jsou rovněž členové zmocněnce, činil následující: zmocnitel zmocňuje a svěruje zmocněnci právo vybírat a shromažďovat od spoluvlastníků pozemků, kteří jsou členy zmocněnce, podíl na nákladech na provoz zmocnitele, zálohy na podíl na těchto nákladech, jakož i právo tato plnění od spoluvlastníků těchto pozemků, kteří jsou členy SVJ, vymáhat.
22. Z výpisu z katastru nemovitostí a tvrzení účastníků bylo zjištěno, že žalovaný je vlastníkem bytové jednotky a spoluvlastnického podílu ve výši [redacted] na společných částech budovy a spoluvlastnického podílu ve výši [redacted] na pozemcích parc. č. [redacted], [redacted], [redacted] v katastrálním území [redacted], obec [redacted].
23. Z ústířky poštovní poukázky bylo zjištěno, že žalovaný odeslal tímto částku 35.000 Kč dne 29. 12. 2009 na adresu žalobce s poznámkou „záloha služby 2009“.
24. Z ústířky poštovní poukázky, vkladu na účet bylo zjištěno, že žalovaný odeslal žalobci částku ve výši 35.000 Kč dne 9. 12. 2014 s poznámkou „záloha služby 2009“, a že tato byla dne 17. 12. 2014 vložena na bankovní účet.
25. Z vyúčtování žalovanému za rok 2009 bylo zjištěno, že je mu účtován: příspěvek do fondu oprav ve výši 5.153,06 Kč, pojištění domu ve výši 1.490,37 Kč, úklid společných prostor 2.088,73 Kč, úklid garáže ve výši 0 Kč, odvoz tuhého odpadu ve výši 1.148,83 Kč, provoz osobního výtahu ve výši 1.457,89 Kč, el. energie spol. částí domu 3.702,87 Kč, vytápění-spotřeba tepla ve výši 8.707,65 Kč, ohřev TUV ve výši 6.143,43 Kč, vodné a stočné ve výši 10.042,13 Kč, poplatek za správu 3.314,01 Kč, běžná údržba, opravy, revize ve výši 1.016,86 Kč, režie společenství ve výši 310,63 Kč, ostraha ve výši 5.702,29 Kč, údržba zeleně a přilehlých komunikací ve výši 1.743,02 Kč, celkem tedy částka 52.021,76 Kč. Dále bylo zjištěno, že na zálohách bylo žalovaným zapláceno 0 Kč. Z přijatých faktur za rok 2009, smluv uzavřených s třetími osobami je zjištěno, že celkové náklady za rok 2009 na dům, ve kterém vlastní žalovaný bytovou jednotku byly za: pojištění domu 150.515 Kč, úklid společných prostor 172.577 Kč, odvoz tuhého odpadu ve výši 116.022 Kč, provoz osobního výtahu ve výši 120.455,20 Kč, el. energie spol. částí domu 373.959,23 Kč, vytápění-spotřeba tepla ve výši 570.964,46 Kč, ohřev TUV ve výši 374.943,22 Kč, vodné a stočné ve výši 439.481,15 Kč, poplatek za správu 334.688,04 Kč, běžná údržba, opravy, revize ve výši 102.694,54 Kč, režie společenství ve výši 31.370,67 Kč, ostraha ve výši 575.883,88 Kč, údržba zeleně a přilehlých komunikací ve výši 176.030,13 Kč
26. Z přehledu faktur a z jednotlivých faktur je zjištěno, že celkové náklady na spotřebu tepla a ohřev TUV byly v roce 2009 v částce 945.907,73 Kč, z toho na ohřev TUV ve výši 374.943,09 Kč, na vytápění ve výši 562.414,64 Kč a náklady na rozúčtování tepla 8.550 Kč.
27. Z vyúčtování žalovanému za roky 2006 až 2008 bylo zjištěno, že za roky 2006 až 2008 bylo účtováno žalovanému každý rok přispět do fondu oprav částkou 5.148 Kč, dále byl žalovanému vyúčtován za rok 2006 nedoplatek za služby spojené s užíváním bytové jednotky ve výši 8.400 Kč, za rok 2007 nedoplatek ve výši 10.189 Kč, za rok 2008 nedoplatek ve výši 40.448 Kč, z přijatých faktur bylo zjištěno, že z těchto bylo vycházeno při určení celkových ročních nákladů u

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

vyúčtovaných služeb, a z těchto údajů byly celkové roční náklady rozúčtovávány žalovanému.

28. Z vyúčtování žalovanému za roky 2006 až 2008 bylo mimo jiné zjištěno, že žalovanému byly předepsány zálohy na rok 2006 ve výši 31.236 Kč, a že na zálohách bylo žalovaným zaplacen 29.700 Kč, na rok 2007 ve výši 31.236 Kč, a že na zálohách bylo žalovaným zaplacen 23.700 Kč, na rok 2008 ve výši 31.236 Kč, a že na zálohách bylo žalovaným zaplacen 0 Kč.
29. Ze znaleckého posudku č. 46 znalce Michala Sodomka z 27. 8. 2014 bylo z jeho závěrů a odpovědí na otázky mimo jiné zjištěno, že obecně částky požadované po žalovaném mají oporu v účetních dokladech žalobce, protože se nacházejí v účetnictví žalobce. Podstatnou otázkou ovšem je ta skutečnost, zda tyto pohledávky samotné jsou oprávněné a zda předmětné přeúčtované náklady SVJ jsou správné. Pro některé náklady, například rozúčtování nákladů na údržbu zeleně, provoz vrátnice, spotřebovanou elektrickou energii za venkovní osvětlení areálu, výsadbu nové zeleně, SVJ neprokázalo, jakým způsobem a jakým poměrem byly tyto náklady přeúčtovány na ostatní SVJ nacházející se v bytovém komplexu [REDACTED]. Pokud ze strany SVJ nedojde k rozklíčování, jakým způsobem a v jakém poměru přeúčtovává náklady na další SVJ působící v bytovém komplexu [REDACTED], tak se stále budou objevovat pochybnosti o správném přeúčtování nákladů na samotné členy jednotlivých SVJ působících v bytovém komplexu [REDACTED]. Příkladem pochybností je průkaznost přeúčtování nákladů za údržbu zeleně na všechny majitele předmětných pozemků. Majiteli pozemků jsou totiž nejen členové výše jmenovaných SVJ, ale i další fyzické osoby, které jinak s bytovým komplexem [REDACTED] nemají žádné vazby. Ke dni zpracování znaleckého posudku žalobce nepředložil žádné písemné doklady prokazující dohodu jednotlivých SVJ ani dalších fyzických osob, kteří v areálu spoluvlastní některé pozemky, o tom, jak se budou podílet na společných nákladech a údržbě. Z tohoto se tedy lze důvodně domnívat, že účtované položky jsou správně zaneseny v účetnictví, ale pochybnosti vznikají u správného přeúčtování na jednotlivé podílníky mající majetek v bytovém komplexu [REDACTED].
30. Z výslechu znalce Michala Sodomka bylo mimo jiné zjištěno, že hlavním zadáním posudku bylo z jeho strany ověřit tvrzení věřitele, tedy, zda jsou ve spise veškeré podklady pro správný výpočet vyúčtování. Z výslechu znalce bylo zjištěno, že zjistil, jak vyplývá ze závěrů, že ve spise nejsou obsaženy veškeré podklady. Z výslechu znalce bylo dále zjištěno, že jako zásadní vidí absenci dokladu potřebného k vyúčtování, a to konkrétně dohody jednotlivých SVJ, která jsou v areálu, ohledně rozúčtování nákladů mezi nimi. Takovou dohodu nelze nahradit dodatkem jednoho SVJ k mandátní smlouvě, kdy chybí právě dohoda o rozúčtování mezi jednotlivými SVJ.
31. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Milana Fialy ze dne 25. 6. 2015 bylo mimo jiné zjištěno, že znalecký posudek byl vypracován k žádosti žalovaného, necht' se znalec vyjádří ke způsobu vyúčtování, která správní firmy předkládaly žalovanému. Znalec vycházel ze zásadního podkladu, a to z vyúčtování pro roky 2006 – 2009. Dalším podkladem pro vypracování znaleckého posudku byly faktury dodavatelů médií, vody, plynu, elektřiny a ev. účetní sestavy správní firmy či SVJ, což byly věci zcela nerozhodné. Ze závěru znaleckého posudku bylo mimo jiné zjištěno, že vyúčtování předložená správními firmami jsou provedena nesprávně, neobsahují předepsané náležitosti, jsou v nich uvedeny zcela nesprávné hodnoty a vyúčtování nelze překontrolovat z hlediska jejich správnosti. Je zcela nepochybné, že vyúčtování by kromě věcné správnosti mělo být přehledné, jasné a uvedené údaje by měly být přesně pojmenovány. Uvedení hodnoty (buť třeba i správné) bez přiřazení správného pojmenování, co tato hodnota znamená, popírá smysl přehlednosti. Rozhodně není povinností konečného spotřebitele luštit vyúčtování a hledat, co kterým číslem či pojmem autor myslel. V předložených vyúčtováních jsou údaje uvedeny značně nepřehledně. Správní firma by měla zanechat metody typu pokus-omyl, „hlavně, aby nám to nějak vyšlo“ a SVJ by mělo zvážít, zda jím vybraná správní firma na své úkoly stačí. Zvolením schopné správní firmy by se totiž předešlo zbytečným sporům. Dále bylo ze znaleckého posudku mimo jiné zjištěno, že ve vyúčtování za roky 2006-2008 nejsou správně uvedeny údaje: cena vody spotřebované na poskytování teplé užitkové vody, podlahová plocha jednotky, započítatelná plocha jednotky, součet náměřů instalovaných vodoměrů za zúčtovací jednotku, spotřeba tepelné energie na vytápění za zúčtovací jednotku, koeficienty a součinitele použité pro přepočty

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

podlahové plochy nebo započítatelné podlahové plochy konkrétního bytu či nebytového prostoru u konečného spotřebitele a pro přepočty odečtů měřičů tepelné energie nebo indikátorů vytápění u konečného spotřebitele. Dále bylo ze znaleckého posudku zjištěno, že též ve vyúčtování za rok 2009 nejsou správně uvedeny tyto údaje, podlahová plocha jednotky, započítatelná plocha jednotky, koeficienty a součinitele použité pro přepočty podlahové plochy nebo započítatelné podlahové plochy konkrétního bytu či nebytového prostoru u konečného spotřebitele, spotřeba tepelné energie na vytápění a tepelné energie spotřebované na ohřev užitkové vody za zúčtovací jednotku, lhůta a způsob uplatnění reklamaci proti vyúčtování konečným spotřebitelem; tato lhůta nesmí být kratší než 21 dnů.

32. Z výsledku znalce Ing. Milana Fialy ze dne 22. 11. 2016 bylo mimo jiné zjištěno, že znalec konstatoval, že to, co bylo ze strany žalobce resp. správcovské firmy žalobce předloženo znalci, že v tomto případě nelze mluvit o žádných řádných vyúčtováních. Znalec dostal k dispozici shluk nějakých informací a i on jako znalec měl problém se v těchto předložených vyúčtováních vyznat. Dále bylo z výsledku znalce zjištěno, že pokud by znalec měl k dispozici veškeré potřebné podklady, uměl by stanovit částku, kterou by se měl vlastník jednotky podílet na nákladech služeb spojených s užíváním jednotky, ale toto není schopen znalec a není to možné učinit odděleně, pouze pro jednoho vlastníka jednotky. Jedná se o složité výpočty, které souvisejí i s částkami dalších vlastníků SVJ, tedy je možné toto stanovit, ale současně tím i stanovit ostatní jednotky v SVJ. Dále k takovému výpočtu znalec uvedl, že by trval několik měsíců a stál by v řádech statisíců korun.
33. Z opravených vyúčtování za roky 2006 až 2009 předložených žalobcem v průběhu řízení do spisu dne 29. 6. 2017 bylo zjištěno, že za rok 2006 zaplatil žalovaný na zálohách 29.700 Kč, že mu bylo účtováno každý rok příspěv do fondu oprav částku 5.141,40 Kč, dále byl žalovanému vyúčtován za rok 2006 nedoplatek za služby spojené s užíváním bytové jednotky ve výši 11.501,93 Kč. Z opraveného vyúčtování nákladů za rok 2007 bylo zjištěno, že žalovaný na zálohách zaplatil 23.700 Kč, ve vyúčtování je uvedena částka ve výši 15 000 Kč jako zaplacená záloha dne 31. 12. 2007, že žalovanému bylo účtováno každý rok příspěv do fondu oprav částkou 5.141,40 Kč, dále, že byl žalovanému vyúčtován za rok 2007 nedoplatek za služby spojené s užíváním bytové jednotky ve výši 16.935,28 Kč. Z opraveného vyúčtování nákladů za rok 2008 bylo zjištěno, že žalovaný na zálohách zaplatil 0 Kč, že žalovanému bylo účtováno i za rok 2008 příspěv do fondu oprav částkou 5.141,40 Kč, dále byl žalovanému vyúčtován za rok 2008 nedoplatek za služby spojené s užíváním bytové jednotky ve výši 45.980,70 Kč. Z opraveného vyúčtování nákladů za rok 2009 bylo zjištěno, že žalovaný uhradil na zálohách 35.000 Kč dne 17. 12. 2014, že i pro tento rok bylo účtováno žalovanému příspěv do fondu oprav částkou 5.141,40 Kč a dále že byl žalovanému vyúčtován nedoplatek za služby spojené s užíváním bytové jednotky ve výši 13.631,84 Kč.
34. Z vyjádření žalovaného a dodejky bylo zjištěno, že žalovaný provedl platbu žalobci poštovní poukázkou na částku ve výši 15 000 Kč, a to k rukám správcovské společnosti v té době, když osoba za tuto správcovskou společnost částku převzala dne 3. 1. 2008. Z vyjádření žalobce bylo zjištěno, že pokud jde o úhradu platby žalovaného ve výši 15 000 Kč, tato platba byla započtena na uhrazení záloh za služby za rok 2007.
35. Z dopisu a emailové korespondence ze dne 28. 7. 2017 bylo mimo jiné zjištěno, že tímto dopisem žalovaný reklamuje u žalobce nová opravená vyúčtování za roky 2006-2009 s tím, že též vyzývá žalobce k předložení podkladů.
36. Z emailové korespondence z července 2017 bylo mimo jiné zjištěno, že žalovaný dotazuje pány [redacted] a [redacted] s tím, že obsahem dotazu je, zda tito obdrželi opravené vyúčtování SVJ svého bytu za roky 2006-2009 s tím, že z emailové korespondence vyplývá, že odpověď obou dotazovaných zní, že nikoliv.
37. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Milana Fialy ze dne 25. 6. 2018 bylo mimo jiné zjištěno, že předmětem znaleckého posudku je vyjádření se k novým opraveným vyúčtováním žalobce předloženým do spisu v tomto řízení, a to k tvorbě ceny tepla a použité metodice. Ze závěrů znaleckého posudku bylo mimo jiné zjištěno, že z předložených opravených vyúčtování je

Shodu s prvním dopisem potvrzuje [redacted].

evidentní, že se SVJ poučilo z dosavadního průběhu sporu a ze znaleckého posudku znalce Ing. Fialy z roku 2015. Ve vyúčtování jsou uvedeny údaje deklarované vyhláškou č. 372/2001 Sb. Autor vyúčtování se však nedostatečně věnoval účetním podkladům pro rok 2006 a zvláště opomenul postup při cenové kalkulaci tepla dle cenového rozhodnutí ERÚ. Dále je ze znaleckého posudku zjištěno, že vyúčtování musí obsahovat všechny předepsané náležitosti ve správné výši a postup musí být v souladu s platnou legislativou. V tomto případě cena tepla není správně stanovena a tím je nesprávně i výpočet, který na ni navazuje. V závěru znaleckého posudku znalec Ing. Fiala uvedl, že vyúčtování předložené žalobcem je provedeno nesprávně, neboť není provedeno v souladu s platnou legislativou či rozhodnutím shromáždění. Neobsahuje předepsané náležitosti ve správné hodnotě, a proto jej nelze považovat za platné vyúčtování služeb a příspěvků spojených s užíváním bytu. Ze znaleckého posudku bylo dále zjištěno, že pro náklady na teplo jsou klíčové údaje definované vyhláškou č. 372/2001 Sb. v § 2. Podlahová plocha, započitatelná podlahová plocha, vlastní spotřeba tepla. Vyhláška výslovně uvádí, že výši nákladů na teplo nelze ovlivnit plochou teras, balkónů či lodžii. Nelze je vůbec započítat. V závislosti na ploše terasy, balkónu či lodžie nelze účtovat ani část nákladů spotřebovaných na dodávku tepla, tedy elektrické energie, což se v tomto případě děje, tento postup je nesprávný.

38. Z výslechu znalce Ing. Milana Fialy, zejména k jeho druhému znaleckému posudku z 25. 6. 2018 bylo mimo jiné zjištěno, že cena tepelné energie je věcně usměrňovaná a tvoří se tak nějakým právním předpisem, znamená to, že ceny tepla si nikdo nemůže stanovit, jak jej napadne. Pokud jde o náklady na energii, tyto jsou uvedeny ve vyhlášce č. 372/2001 Sb. (v té době účinné, dnes jde o vyhlášku č. 256/2015 Sb.). Dále bylo z výslechu znalce zjištěno, že pokud jde o opravená vyúčtování, autor toho vyúčtování připouští modifikaci, kdy do ceny tepla přidává i další částky uvedené jako náklady na výměníky, kdy znalec uvádí, že neví přesně, o jaké náklady jde. Nicméně ve vyúčtování tepla nejsou zahrnuty další náklady, které by se do těchto nákladů započítávat měly, a to nemalé náklady na elektrickou energii, která s náklady na teplo souvisí, neboť bez elektrické energie by teplo nemohlo být minimálně rozvedeno po domě. Tyto náklady, jak plyne z vyúčtování, jsou rozpočítány dle velikosti spoluvlastnického podílu členů SVJ, a to je dle názoru znalce špatně. Znalec dále ve svém výslechu mimo jiné uvedl, že pro předcházení podobným sporům mezi členy SVJ a samotným SVJ, a dokonce i soudním sporům je nutné stanovit konkrétní určitý postup platný pro každého, jak náklady spojené s užíváním bytu rozpočítat, obecně chybí nějaký itinerář či harmonogram nebo postup, jak dělat rozúčtování, tedy nastavit a schválit konkrétní „pravidla hry“. Dále bylo z výslechu znalce zjištěno, že pokud jde o otázku, zda znalec je schopen soudu sdělit z předložených opravených vyúčtování, které konkrétní položky jsou v pořádku a správně a jaká je tedy platební povinnost žalovaného, k tomuto se znalec vyjádřil s tím, že z předložených vyúčtování toto není schopen sdělit. Dále uvedl, že k takovému závěru by potřeboval vstupní podklady, a to ať již listiny, další dokumenty nebo případně nesporné skutečnosti a údaje mezi stranami. Dále bylo z výslechu znalce zjištěno, že pokud došlo k opravě vyúčtování, která byla zaslána žalovanému a jakým způsobem tak tato nová opravená vyúčtování ovlivňují vyúčtování ostatních členů SVJ, k tomuto znalec uvedl, že pokud ve vyúčtování po přepočítání se změní nějaký číselný údaj ve vztahu k žalovanému bez ohledu na to, zda se jedná o údaj, že má platit více či méně, tak tento rozdíl se musí projevit ve vztahu i k ostatním členům SVJ, když hodnoty těch součtů, tedy spotřebovaných nákladů jsou neměnné a za ten rok dané.
39. Z rozsáhlé emailové korespondence předložené do spisu žalovaným a notářského zápisu sepsaného dne 25. 1. 2018 bylo mimo jiné zjištěno, že žalovaný opakovaně v rámci dalších urgencí se dožadoval předkládání podkladů ze strany žalující, a to žalovanému. Z této emailové korespondence bylo zjištěno, že skutečně vztahy mezi účastníky nejsou dobré, o čemž pochopitelně i též svědčí množství soudních sporů, které jsou v tuto chvíli vedeny.
40. Dle § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.

41. Dle § 15 odst. 1 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění účinném do 31. 12. 2013, dále jen „zákon“, vlastníci jednotek jsou povinni přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku. Pokud dohoda neurčuje jinak, nesou náklady poměrně podle velikosti spoluvlastnického podílu (§ 8 odst. 2). Dle odst. 2 citovaného ustanovení k účelu uvedenému v odstavci 1 skládají vlastníci jednotek předem určené finanční prostředky jako zálohu. Výši záloh si určí vlastníci jednotek usnesením shromáždění dopředu tak, aby byly kryty předpokládané náklady, které bude nutné vynaložit v následujících měsících i v dalších letech. Výši částky a den její splatnosti sděluje vlastníkům jednotek výbor nebo pověřený vlastník. Není-li výbor nebo pověřený vlastník zvolen, rozhoduje se o výši částek podle odstavce 1 nadpoloviční většinou všech vlastníků jednotek v domě.
42. Dle § 8 odst. 2 zákona velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové ploše všech jednotek v domě. Obdobně se postupuje i u společných částí domu, které jsou ve spoluvlastnictví vlastníků pouze některých jednotek.
43. Dle § 9 odst. 1 zákona společenství vlastníků jednotek (dále jen „společenství“) je právnická osoba, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se pouze ve věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu (dále jen „správa domu“), popřípadě vykonávat činnosti v rozsahu tohoto zákona a činnosti související s provozováním společných částí domu, které slouží i jiným fyzickým nebo právnickým osobám. Společenství může nabývat věci, práva, jiné majetkové hodnoty, byty nebo nebytové prostory pouze k účelům uvedeným ve větě první.
44. Dle § 9a odst. 1 zákona společenství je oprávněno činit právní úkony, především uzavírat smlouvy ve věcech předmětu své činnosti podle tohoto zákona, zejména k a) zajištění dodávky služeb spojených s užíváním jednotek, b) pojištění domu, c) nájmu v případech nájmu společných částí domu a dále k nájmu jednotek ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek.
45. Dle § 9a odst. 2 zákona společenství je oprávněno rozhodovat o rozúčtování cen služeb na jednotlivé vlastníky jednotek, není-li rozúčtování cen služeb stanoveno zvláštním právním předpisem nebo rozhodnutím cenového orgánu.
46. Dle § 9a odst. 3 zákona společenství je oprávněno vlastním jménem vymáhat plnění povinností uložených vlastníků jednotek k tomu příslušným orgánem společenství podle tohoto zákona.
47. Dle § 13 odst. 1 zákona vlastník jednotky se podílí na správě domu v rozsahu, který odpovídá jeho spoluvlastnickému podílu na společných částech domu, není-li mezi vlastníky jednotek dohodnuto jinak.
48. Dle ust. § 3 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb. občanský zákoník, účinný k 31. 12. 2013, výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.
49. Dle ust. § 7 odst. 1 věty první vyhl. č. 372/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro rozúčtování nákladů na tepelnou energii na vytápění a nákladů na poskytování teplé užitkové vody mezi konečné spotřebitele, účinné k 31. 12. 2015, náklady na tepelnou energii na vytápění a náklady na poskytování teplé užitkové vody připadající na konečné spotřebitele v zúčtovací jednotce se vyúčtovávají nejméně jednou ročně, a to nejpozději do 4 kalendářních měsíců po uplynutí zúčtovacího období.
50. V dalším rozhodování vyšel zdejší soud ze závěrů a pokynů odvolacího soudu v jeho rozhodnutích shora citovaných s tím, že zdejší soud odkazuje, pokud jde o promlčení, že tedy žalobce neuplatňuje promlčený nárok, na odůvodnění i odvolacího soudu, stejně tak, pokud jde o aktivní legitimaci strany žalující, i v tomto odůvodnění zdejší soud též odkazuje na první rozhodnutí odvolacího soudu v této věci. V tomto rozhodnutí se soud zabýval rozhodováním ohledně v posledním rozhodnutí odvolacího soudu zrušené částky 67.484,15 Kč s příslušenstvím s tím, že na základě dále uvedených důvodů soud návrh žalobce zamítl. Soud vyšel z rozhodnutí odvolacího soudu s tím, že nárok žalobce lze posoudit jako nárok z bezdůvodného obohacení, nicméně k tomuto bylo nutné i tak, jak vyplývá z pokynů odvolacího soudu, stranu žalující poučit. Toto zdejší soud učinil při dalším jednání po částečně zrušeném rozsudku zdejšího soudu, tedy po

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

rozhodnutí soudu odvolacího s tím, že žalobce byl poučen k dotvrzení skutečností a označení všech předložených důkazů, že žalovaný užíval v rozhodných zúčtovacích obdobích bytovou jednotku, spotřebovával služby spojené s užíváním bytu, aniž za tyto služby platil, stejně tak, pokud jde o tvrzení ohledně množství služeb a výši nákladů za tyto služby, které žalovaný od žalobce ve sporných zúčtovacích obdobích čerpal. K tomuto žalobce při jednání navrhl vyhotovení znaleckého posudku ke zjištění této výše za předmětná období 2006 až 2009 a dále výslechy svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], pokud jde o tvrzení, resp. skutečnosti, že žalovaný neučinil nesporným, že byt v předmětném období žalovaný užíval, tedy výslechy svědků k prokázání skutečnosti, že žalovaný byt užíval v předmětném období. Ve lhůtě požadované ze strany žalobce a soudem stanovené žalobci, žalobce soudu předložil vyjádření, ve kterém odkázal na vyúčtování již ve spise založená a to vyúčtování za předmětná období 2006 až 2009 s tím, že tato vyúčtování jsou založena ve spisu. Soud při dalším jednání tedy sdělil žalobci, že takto doplněné vyjádření ve lhůtě soudem stanovené nepostačuje s tím, že žalobce tedy nesplnil povinnost na základě poučení soudu k dotvrzení skutečností a označení či předložení důkazů, když pouze odkázal na ve spise založená vyúčtování za předmětná období, která byla posouzena zdejší i odvolacím soudem coby vyúčtování nesprávná. Žalobce poukázal pouze na tato vyúčtování a na částky v nich uvedené, s tím, že se jedná o obohacení žalovaného, pokud jde o užívání bytové jednotky v předmětném období ze strany žalovaného a spotřebování služeb spojených s užíváním bytu. Návrhy na provedení dokazování, pokud jde o výslechy svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] tak zdejší soud musel zamítnout s ohledem na skutečnost, že nebylo dotvrzeno to zásadní ze strany žalující a to skutečnosti ohledně bezdůvodného obohacení, ke kterému mělo dojít a skutečnosti, jak k tomuto mělo dojít na straně žalovaného, tedy nebylo z důvodu procesní ekonomie rozumné zabývat se a provádět výslechy svědků, zda žalovaný v předmětném období v bytě bydlel, pokud nejsou dotvrzeny skutečnosti ohledně spotřebovaných služeb spojených s užíváním bytu ze strany žalovaného, stejně tak, pokud jde o navržený znalecký posudek, kdy tento znalecký posudek nemůže být proveden dokud nebude jasné, k čemu má být proveden, tzn. jaké služby, v jaké výši měly být ze strany žalovaného v předmětném období užívány. Zdejší soud si je vědom pokynů a názorů vyjádřeného v odvolacím rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, tedy, že případná citovaná judikatura nemůže mít za následek to, že jí budou postiženi poctiví lidé, tedy řádně platící sousedé žalovaného, což by totiž uráželo obyčejné lidské cítění, nicméně s ohledem na (ne)vyjádření žalobce k poučení soudu nezbylo zdejšímu soudu, než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, kdy žalobce nedoplnil po poučení soudu své tvrzené skutečnosti a neoznačil či nepředložil k nim důkazy, pouze odkázal na vyúčtování ve spise založená, která byla shledána zdejší i odvolacím soudem jako vyúčtování nesprávná, tedy aniž by soudu předložil doplněné skutečnosti o užívání bytu žalovaným v rozhodných obdobích, o druhu služeb spotřebovávaných žalovaným, jejich výši a množství a dále výši nákladů za tyto služby, které měl žalovaný ve sporných obdobích čerpat. Soudu tak nezbylo, než ve zbylé části 67.484,15 Kč žalobu zamítnout a to včetně požadovaného příslušenství.

51. O nákladech řízení soud rozhodoval s ohledem na fakt, že žalobce podal u věcně nepřislušného soudu jednak žalobu na částku 126.502,76 Kč s přísl., a jednak žalobu na částku 74.481 Kč s přísl. s tím, že o těchto návrzích bylo rozhodováno ve dvou řízeních, a až před zdejší soudem došlo ke spojení věcí a společnému projednání. Žalobce vzal svůj návrh co do částky 74.481 Kč s přísl. zpět v rámci řízení před věcně nepřislušným soudem o zaplacení částky 126.502,76 Kč s přísl., a zdejší soud řízení co do této částky zastavil, aniž rozhodl o nákladech řízení. Dále bylo odvolacím soudem rozhodnuto o částečném zastavení řízení ve výši 35.000 Kč z důvodu úhrady této částky ze strany žalovaného po podání žaloby (viz výše), ani v tomto rozhodnutí nebylo rozhodnuto o nákladech řízení, dále bylo ještě řízení k návrhu žalobce zastaveno co do částky 3.453,01 Kč v důsledku předložených opravených vyúčtování ze strany žalobce (též viz shora). Následně bylo pravomocně rozhodnuto odvolacím soudem (viz výše) o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 20.565,60 Kč s příslušenstvím. Zdejší soud v daném konkrétním případě rozhodl dle § 142 odst. 2, resp. § 146 odst. 2 o. s. ř. s ohledem na částečné zpětvzetí ve výši 35.000 Kč; a přiznal

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

žalovanému náhradu nákladů z rozdílu jeho úspěchu (72 %) a jeho zaviněného částečného zastavení řízení a částečného neúspěchu ve věci (28 %), náklady za právní zastoupení dle vyhl. č. 177/96 Sb. ve výši 247.328,40 Kč (44 % z 61,5 úkonů), dle § 13 odst. 3 částku 44 % z 62 x 300 Kč za paušální náhrady výdajů dle vyhl. č. 177/96 Sb. ve výši 8.184 Kč, 44% nákladů na cestovné k jednání čtyřikrát z Prahy do Svitav a zpět, při překonání vzdálenosti 1.440 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 3.896 Kč, z Prahy do Pardubic a zpět ke dvěma jednáním u odvolacího soudu v Pardubicích, konaných ve stejný den dne 4. 10. 2011, při překonání vzdálenosti 216 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 588,28 Kč, dvakrát z Prahy do Pardubic a zpět k jednáním v roce 2013, při překonání vzdálenosti 432 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 1.246,21 Kč, dvakrát z Prahy do Pardubic a zpět k jednáním v roce 2014, při překonání vzdálenosti 500 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 1.360,48 Kč, dvakrát z Prahy do Pardubic a zpět k jednáním v letech 2016, 2017, při překonání vzdálenosti 500 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 1.236,84 Kč, dvakrát z Prahy do Pardubic a zpět k jednáním v roce 2020, při překonání vzdálenosti 500 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 1.334,08 Kč, cestovné k jednání v roce 2020 vlakem ve výši 183,04 Kč, dvakrát z Prahy do Pardubic a zpět k jednáním v roce 2022, 2023 při překonání vzdálenosti 500 km, osobním automobilem [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], ve výši 1.474,44 Kč, 44 % z náhrady za promeškaný čas dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 4.664 Kč za celkem 106 půlhodin (jednání u odvolacího soudu v Pardubicích se konala ve stejný den dne 4. 10. 2011), dále 44 % za zaplacené soudní poplatky ve výši 5.014,24 Kč, 44 % za zaplacené znalecké posudky ve výši 11.000 Kč, dále daň z přidané hodnoty ve výši 56.975,67 Kč.

52. Vzhledem k tomu, že stát přiznal a vyplatil znalečné ve výši celkem 24.309 Kč, jsou účastníci řízení povinni státu dle jejich (ne)úspěchu ve věci uhradit dle § 148 odst. 1 o.s.ř. náhradu nákladů řízení ve výroku III., resp. IV. tohoto rozsudku specifikovanou.
53. Lhůty splatnosti soud určil jako zákonné třídní podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 30. ledna 2023

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu